

Arrest

nr. 69 666 van 8 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DEKUYPER, en van attaché L. EECKHAUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 8 augustus 2010 en heeft zich vluchteling verklaard op 9 augustus 2010.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 19 augustus 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 31 januari 2011 en op 1 juli 2011.

1.3. Op 12 juli 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 12 juli 2011 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het dorp Tirilay, dat gelegen is in het district Chaparhar van de provincie Nangarhar. U beweerde de chauffeur te zijn geweest van het dorps hoofd I.(...). Toen u op een dag I.(...) vervoerde in aanwezigheid van zijn lijfwacht werd de auto door de Taliban onder vuur genomen. I.(...) raakte daarbij gewond en diende naar het ziekenhuis te worden overgebracht. Uzelf en de lijfwacht ontsnapten in het tumult van de aanslag. Later ontving u van de Taliban een dreigbrief waarin u werd aangemaand op te houden met uw werkzaamheden voor I.(...). Tevens werden u en uw broer door de Taliban beschoten terwijl u op uw landbouwgrond werkzaam was. Uw broer raakte daarbij gewond. In overleg met uw vader besloot u hierop Afghanistan te verlaten. Via Jalalabad reisde u naar Quetta in Pakistan. U reisde vervolgens verder naar Iran en Turkije. Ongeveer twee maanden na uw vertrek uit Afghanistan kwam u aan in België. Op 9 augustus 2010 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

Ter staving van uw asielrelaas legde u een Taskara (Afghaanse identiteitskaart) voor.

B. Motivering

U bent er echter niet in geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie geloofwaardig te maken of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uw verklaringen op het Commissariaat-generaal doen immers ernstig twijfelen aan uw beweerde verblijf in het dorp Tirilay in het district Chaparhar in de provincie Nangarhar tot uw vertrek naar Europa.

Vooreerst blijkt uw kennis over tal van aspecten van het Afghaanse leven dermate beperkt, dat er ernstige twijfels moeten geformuleerd worden betreffende uw reële leefsituatie voor uw komst naar Europa. Zo beweerde u een aantal jaren geleden Nieuwjaar (Nawruz) in Jalalabad-stad te hebben gevierd met vrienden. U bleek echter niet te weten dat Nawruz steeds op een vaste dag wordt gevierd in Afghanistan, namelijk de eerste dag van de eerste maand van het nieuwe jaar, wat mag verwonderen (CGVS, 31-01, p. 5). Verder bleek u geen andere feestdagen te kennen die in het bijzonder eigen zijn aan de Afghaanse samenleving.

Ook over het Afghaanse geld legde u onjuiste verklaringen af. Zo beweerde u dat er geen Afghaanse munten in omloop zijn in uw land van herkomst (CGVS, 01-07, p. 9). Nochtans werden de bankbriefjes van één, twee en vijf Afghani in 2005 vervangen door muntstukken. Dat u dit niet weet mag erg verbazen indien u werkelijk in Afghanistan woonachtig was. Het bankbriefje met de hoogste waarde is volgens u dat van 500 Afghani. In werkelijkheid zijn er ook briefjes van 1000 Afghani in gebruik.

Als u verder gevraagd werd enkele grote steden van Afghanistan op te sommen moet u zich beperken tot Jalalabad en Kabul (CGVS, 01-07, p. 6). Dat u andere legendarische steden als Kandahar, Herat of Mazar-i-Sharif over het hoofd ziet, legt nogmaals de klemtoon op het ingestudeerde karakter van uw kennis. Uw stelling dat u ongeletterd bent kan niet als verschoning dienen voor uw gebrek aan kennis. Dergelijke zaken maken immers deel uit van het alledaagse leven en houden geen verband met enige scholing waarvan u al dan niet heeft kunnen genieten.

Bovendien blijkt ook uw kennis aangaande de regio waarvan u afkomstig bent talrijke lacunes te bevatten. Als u gevraagd werd een aantal districten van Nangarhar op te sommen noemt u onder andere plaatsen als 'gaga' en 'wazir' die volgens de informatie waarover het CGVS beschikt geen districten zijn van uw provincie (CGVS, 31-01, p. 6). Verder vermeldt u in eerste instantie merkwaardig genoeg ook Kandahar als een district van Nangarhar. Volgens u zou Kandahar ook dicht bij Nangarhar gelegen zijn. In werkelijkheid is Kandahar een van de beroemdste steden van Afghanistan in de gelijknamige provincie, en dit in het zuiden van het land op ettelijke honderden kilometers van Jalalabad. Tevens bleek u niet in staat concrete voorbeelden te geven van stammen die in uw regio vertegenwoordigd zijn (CGVS 31-01, p.6). U zegt dat er inderdaad veel andere Pashtoun-stammen zijn maar dat u hun namen vergeten bent. Dit is zeer merkwaardig. U had het louter over 'Hindi' waarmee u verwijst naar een bepaalde bevolkingsgroep maar niet naar een stam. In werkelijkheid zijn er behalve uw stam, Momand, nog een aantal stammen aanzienlijk vertegenwoordigd in de regio. Rekening houdend met het alles overheersende belang van de tribale banden in Afghanistan mag uw onwetendheid hierover uitermate veel verwondering wekken.

Verder legt u ook opmerkelijke verklaringen af over de verkiezingen die in Afghanistan werden gehouden. Zo beweerde u dat de presidentiële verkiezingen plaatsvonden enkele maanden na uw vertrek uit Afghanistan. In werkelijkheid vonden deze plaats in augustus 2009 terwijl u beweerde Afghanistan te hebben verlaten in het begin van 2010 (CGVS, 31-01, p. 2). Dat u zich hierin vergist, is merkwaardig, aangezien dit meteen impliceert dat deze verkiezingen u volledig niet zouden zijn opgevallen. Van parlementaire verkiezingen hebt u hoegenaamd geen weet, hoewel ook deze gebeurtenis tot in de kleinste dorpen van Afghanistan de nodige aandacht krijgt, zo ook tot in Tirilay (CGVS, 01-07, p. 10). Vervolgens beweerde u dat er talrijke internationale organisaties in uw regio

gevestigd waren, maar wederom kon u het CGVS daarvan geen enkel voorbeeld verschaffen (CGVS, 01-07, p. 11).

Verder dient erop gewezen te worden dat ook uw gebrekkige kennis aangaande andere aspecten uw land van herkomst vragen oproept op aangaande uw beweerde herkomst.

Als u gevraagd werd de belangrijkste etnische groepen op te sommen die Afghanistan rijk is, noemt u slechts de Tadzjiken en de Uzbeken naast de Pashtunen, de etnische groep waartoe u zelf behoort. U vergeet hierbij andere belangrijke bevolkingsgroepen te vermelden zoals de Turkmene, de Nuristani's en vooral de Hazara's, de op twee na grootste bevolkingsgroep in Afghanistan (CGVS, 01-07, p. 4). Als u gevraagd werd een bekende Afghaanse Tadzjiek, Uzbeek of Hazara op te noemen blijkt u daar niet toe in staat, wat erg mag verbazen. Wat meer is, Ahmad Shah Massoud, de meest voorname Tadzjiek en zowat de belangrijkste verzetsheld van Afghanistan, beschouwt u als behorende tot de Pashtunse gemeenschap (CGVS, 01-07, p. 11). Hetzelfde geldt voor Dostum die nochtans onlosmakelijk verbonden is met de Uzbeekse bevolkingsgroep (CGVS, 01-07, p. 12). In beide personaliteiten ziet u ook twee voormalige koningen van Afghanistan, wat in het geheel niet strookt met de werkelijkheid. Overigens blijkt u ook over andere aspecten die deel uitmaken van het collectieve Afghaanse geheugen nauwelijks enige correcte informatie te bezitten. Zo noemde u uiteindelijk wel Zahir Shah als een voormalige koning van Afghanistan maar vermoedt u verkeerdelijk dat de man zijn ganse leven in Afghanistan is verbleven en gestorven zou zijn vooraleer u geboren werd (CGVS, 01-07, p. 12). In werkelijkheid leefde Zahir Shah bijna dertig jaar in ballingschap in Italië en stierf hij pas in 2007 in Kabul. Dat u dit niet zou weten indien u werkelijk in Afghanistan woonde, is weinig aannemelijk. Hoewel u nog beweert jong te zijn mag evenzeer verwacht worden dat u in staat bent een naam van een van de talrijke mujaheddin-groeperingen naar voren te brengen die de afgelopen decennia de Afghaanse politiek vormgaven (CGVS, 01-07, p. 3). Ook over de huidige politieke partijen legde u eigenaardige verklaringen af. Zo bracht u de beruchte Hezb-i-Islami partij een aantal keer naar voren tijdens een eerste gehoor. U moest echter bekennen niet te weten wie de leider was van deze partij (CGVS, 31-01, p. 15). Dit is opmerkelijk aangezien dit een beweging is die in uw beweerde regio van herkomst erg actief is. Tijdens een tweede gehoor bracht u alsnog de naam van Gulbuddin Hekmatyar, de beruchte leider van de partij, naar voren. Overigens zag u in Maulawi Khaled, een andere belangrijke persoonlijkheid van de partij die bovendien uit de provincie Nangarhar afkomstig is, een woordvoerder van de Taliban (CGVS, 31-01, p. 15). Tijdens een tweede gehoor brengt u hem alsnog in verband met de partij Hezb-i-Islami, wat verwonderlijk is (CGVS, 01-07, p. 5). Dergelijke verklaringen doen vermoeden dat uw beperkte kennis achteraf moet ingestudeerd zijn. U kon verder slechts twee namen van andere politieke formaties naar voren brengen maar bleek geen personaliteiten met deze partijen in verband te kunnen brengen (CGVS, 01-07, p. 3). Overigens dient in verband met Khaled te worden opgemerkt dat hij volgens u nog steeds een machtige persoon is in uw regio (CGVS, p. 5). In werkelijkheid overleed hij reeds enkele jaren geleden. Indien u daadwerkelijk tot recent in de provincie Nangarhar woonachtig zou zijn geweest, mag verwacht worden dat u hiervan kennis hebt genomen. Evenzeer is het merkwaardig te noemen dat u er niet van op de hoogte bent dat zijn zoon, Anwarul Haq, eveneens een prominente persoonlijkheid is in de regio waarvan u beweert afkomstig te zijn (CGVS, 01-07, p. 5).

Op basis van een optelling van deze argumenten dient te worden geconcludeerd dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht.

Verder dient te worden opgemerkt dat u vage en weinig coherente verklaringen aflegde over uw profiel, leefomstandigheden en familiale situatie in Afghanistan vooraleer u naar Europa bent gevlucht. U beweerde 19 jaar oud te zijn en sinds uw achtste werkzaam te zijn geweest in de bouwsector (CGVS, 31-01, p. 3). Uw vader had immers rugproblemen waardoor u werd ingeschakeld als de belangrijkste kostwinner. Zowel over het beroepsleven van uzelf als dat van uw vader liet u het CGVS echter in het ongewisse. Aangaande uw vader stelde u aanvankelijk dat hij een dagwerker was die onder meer voor bouwbedrijven tewerkgesteld was. Als u echter gevraagd werd concreet in te gaan op het werk van uw vader gaf u toe niet te weten wat zijn baan was en er hem ook nooit naar te hebben gevraagd (CGVS, 31-01, p. 4). Aangezien u zelf verklaarde kostwinner van de familie te zijn geworden nadat uw vader rugklachten kreeg, is het opmerkelijk te noemen dat u geen preciezere informatie bezit over de betrekking van uw vader. Uzelf was dus ook van jongs af aan actief in de bouwsector. Aangaande de inhoud van uw baan had u het over het verplaatsen van stenen, het maken van cement en het rondrijden met een tractor (CGVS, pp. 31-01, 4-5). Toen u echter werd gevraagd dieper in te gaan op de context waarin u deze taken diende te volbrengen, bleef u volledig in het ongewisse. Zo beweerde u voor bouwbedrijven te hebben gewerkt op verschillende projecten en dit in opdracht van een aantal dorpshoofden (CGVS, 31-01, p. 7). U bleek echter geen enkele naam van één van die bouwbedrijven te kennen en met betrekking tot de projecten had u het louter over het bouwen van huizen, wat nogal vaag is. Voorts stelde u voornamelijk voor de dorpshoofden N.(...) M.(...) en A.(...) te hebben gewerkt. U bleek echter niet te kunnen verduidelijken van welke dorpen deze heren dan wel afkomstig waren, wat erg opmerkelijk is. U had het verder over een supervisor die het werk van u en anderen controleerde

maar klaarblijkelijk kon u niets over deze persoon kwijt (CGVS, 31-01, p. 18). Als er op een later tijdstip nogmaals werd ingegaan op uw kennis aangaande uw opdrachtgevers hebt u het over ngo's uit de ontminningssector (CGVS, 31-01, p. 18). U bleek echter wederom geen concreet voorbeeld te kunnen geven van één van uw werkgevers. Tijdens een tweede gehoor beweert u dan weer nooit in opdracht van ngo's uit de ontminningssector tewerkgesteld te zijn geweest, wat erg bevreemdend is (CGVS, 01-07, p. 14). U stelde zelfs in het geheel niet voor bedrijven te hebben gewerkt (CGVS, 01-07, p. 10). Verder zou u kort voor uw vlucht uit Afghanistan aan de slag gegaan zijn als chauffeur voor uw dorpshef I.(...) (CGVS, 31-01, p. 5). Als u echter gevraagd werd enige toelichting te geven bij deze persoon zegt u helemaal geen specifieke informatie over hem te bezitten (CGVS, 31-01, p. 8). Het aanzien indachtig houdend dat een dorpshef in Afghanistan doorgaans geniet, mag het verwondering wekken dat u over deze persoon, die tezelfdertijd uw werkgever zou zijn geweest, niets kwijt kan. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u overigens dat I.(...) nauw samenwerkte met de Amerikanen. Toen het CGVS polste naar uw kennis hieromtrent stelde u verrassend genoeg hier niets over te weten (CGVS, 31-01, p. 18). Met betrekking tot uw overige verwanten in Tirilay had u het slechts over een paternale oom die u regelmatig zag en die in een hotel werkzaam was als kok. Merkwaaardig genoeg bleek u niet te weten of de man voor zichzelf werkzaam was dan wel voor anderen (31-03, p. 4). De opeenstapeling van vage en tegenstrijdige verklaringen over uw beroepsleven en familiale situatie doet vermoeden dat u de ware toedracht hiervan voor het CGVS achterwege houdt. Dit roept vragen op omtrent uw reële leefsituatie in uw land van herkomst.

Uit bovengaande dient te worden besloten dat er ernstig dient getwijfeld te worden aan uw verklaringen inzake uw herkomst en concrete leefsituatie. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie of herkomst, uw eventuele problemen en uw eventuele nood aan bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de

asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Ter staving van uw asielrelaas legde u een Taskara neer. Er dient te worden opgemerkt dat dergelijke documenten slechts een bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Het voorleggen van dit document brengt het CGVS dan ook niet tot een andere beoordeling.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dd. 28 juli 1951, goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, en de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), herhaalt verzoeker zijn vluchtmotieven, namelijk dat hij een dreigbrief ontving van de Taliban, dat hij en zijn broer tevens door de Taliban werden beschoten, dat zijn broer hierbij gewond raakte en de Afghaanse autoriteiten geen bescherming kunnen bieden.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat zijn verklaringen ernstig doen twifelen aan zijn beweerde verblijf in het dorp Tirilay in het district Chaparhar in de provincie Nangarhar tot zijn vertrek naar Europa. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen dat (i) zijn kennis over tal van aspecten van het Afghaanse leven – zoals de feestdagen, het Afghaanse geld en grote steden – dermate beperkt is dat er ernstige twijfels rijzen betreffende zijn reële leefsituatie voor zijn komst naar Europa, (ii) ook zijn kennis aangaande de regio waarvan hij afkomstig is talrijke lacunes blijkt te bevatten en hij er onder meer niet in slaagt een aantal districten van Nangarhar op te sommen en evenmin in staat is om concrete voorbeelden te geven van stammen die in zijn regio vertegenwoordigd zijn, (iii) hij verder opmerkelijke verklaringen aflegt over de verkiezingen die in Afghanistan werden gehouden en hij geen enkel voorbeeld kan geven van de talrijke internationale organisaties die blijkens zijn verklaringen in zijn regio gevestigd waren, (iv) zijn kennis van de etnische realiteit in Afghanistan ondermaats is, zoals wordt toegelicht, hij niet blijkt te weten dat de voormalige koning Zahir Shah bijna dertig jaar in ballingschap in Italië leefde en pas in 2007 in Kabul overleed en hij ook over de huidige politieke partijen eigenaardige verklaringen aflegt, (v) hij vage en weinig coherente verklaringen aflegt over zijn profiel, leefomstandigheden en familiale situatie vooraleer hij naar Europa is gevlucht, zoals uitvoerig wordt uiteengezet, wat doet vermoeden dat hij de ware toedracht hiervan achterwege houdt voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en (vi) de door hem neergelegde taskara slechts bewijswaarde heeft gepaard gaand met geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Op grond van deze vaststellingen oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker het, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent zijn verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor zijn komst naar België, onmogelijk heeft gemaakt om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van zijn werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in zijn hoofd of van zijn verblijfsituatie of regio van herkomst zodat hem noch het statuut van vluchteling noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

2.3. Na lezing van het administratief dossier, stelt de Raad vast dat verzoeker zijn afkomst niet aantoonde, de door hem aangehaalde feiten niet bewijst en in voorliggend verzoekschrift niet de minste poging onderneemt om de pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, ook maar enigszins te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven met concrete argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij in gebreke blijft. Hij komt immers niet verder dan het louter herhalen van zijn vluchtmotieven en het uiten van blote beweringen. Dergelijk verweer is niet ernstig en niet dienend om de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te ontkrachten. De uitgebreide motivering zoals opgenomen in de bestreden beslissing blijft bijgevolg gehandhaafd en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.4. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht november tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS